

66

UCHWAŁA Nr 46 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

w sprawie Rady Legislacyjnej.

W celu dalszego doskonalenia procesu prawotwórczego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada Legislacyjna jako organ doradczy i opiniodawczy w sprawach określonych w uchwale.

2. Do zadań Rady Legislacyjnej, zwanej dalej „Radą”, należy:

- 1) opiniowanie założeń oraz projektów ustaw o podstawowym znaczeniu w systemie prawa, opracowywanych z inicjatywy Rządu,
- 2) opiniowanie założeń oraz projektów ustaw o podstawowym znaczeniu w systemie prawa, opracowywanych przez Radę Państwa lub z inicjatywy poselskiej, skierowanych w celu zajęcia stanowiska przez Rząd,
- 3) opiniowanie projektów rządowych programów prac ustawodawczych oraz sprawozdań z ich realizacji,
- 4) dokonywanie okresowych ocen stanu prawa w określonych dziedzinach oraz opracowywanie wniosków wynikających z tych ocen,
- 5) dokonywanie ocen stosowania prawa,
- 6) wyrażanie opinii i opracowywanie wniosków w innych podstawowych sprawach związanych z procesem tworzenia prawa lub jego realizacją.

§ 2. Rada rozpatruje sprawy, o których mowa w § 1, skierowane przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego albo z własnej inicjatywy.

§ 3. 1. W skład Rady wchodzi powołani przez Prezesa Rady Ministrów na okres trzech lat wybitni przedstawiciele podstawowych dziedzin nauk prawnych oraz przedstawiciele praktyki prawniczej.

2. Prezes Rady Ministrów zaprasza do udziału w pracach Rady Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego lub ich zastępców albo upoważnionych przedstawicieli.

3. Przewodniczącego Rady, jego zastępców i Sekretarza Rady powołuje Prezes Rady Ministrów spośród członków Rady.

§ 4. 1. W plenarnych posiedzeniach Rady biorą udział z urzędu:

- 1) Ministrowie: Administracji i Gospodarki, Przestrzennej, Finansów, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Spraw Zagranicznych,
- 2) Szef Urzędu Rady Ministrów,
- 3) Prezes Państwowego Arbitrażu Gospodarczego lub wyznaczeni na stałe ich przedstawiciele.

2. Na posiedzenia Rady są również zapraszani właściwi ze względu na przedmiot rozpatrywanej sprawy ministrowie lub kierownicy urzędów centralnych albo upoważnieni przez nich przedstawiciele.

3. W pracach Rady i jej zespołów bierze udział dyrektor Biura Prawnego Urzędu Rady Ministrów.

§ 5. Przewodniczący Rady może zapraszać na posiedzenia plenarne Rady oraz na posiedzenia zespołów przedstawicieli innych niż określone w § 4 ust. 2 organów państwowych, a także organizacji społecznych, za-

wodowych i samorządowych, reprezentujących środowiska prawnicze, oraz placówek naukowych.

§ 6. 1. Pracami Rady kieruje Przewodniczący Rady.

2. Przewodniczący Rady w szczególności:

- 1) planuje i organizuje prace Rady,
- 2) wyznacza referentów poszczególnych zagadnień oraz zespoły robocze,
- 3) nadzoruje pracę Sekretarza Rady,
- 4) wyznacza terminy posiedzeń Rady i przewodniczy na jej posiedzeniach,
- 5) zapewnia sprawne rozpatrywanie spraw oraz terminowe przedstawianie Prezesowi Rady Ministrów opinii lub wniosków w sprawach rozpatrywanych przez Radę,
- 6) przedstawia Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdania z działalności Rady.

3. Przepis ust. 1 stosuje się do zastępcy przewodniczącego Rady, jeżeli Przewodniczący nie może wykonywać swoich zadań.

§ 7. 1. Rada rozpatruje sprawy na posiedzeniach plenarnych lub na posiedzeniach zespołów.

2. Projekty ustaw o podstawowym znaczeniu w systemie prawa oraz inne sprawy określone w § 1 ust. 2 pkt 3—5 są rozpatrywane na posiedzeniach plenarnych Rady.

3. Opinie lub wnioski Rady są przedstawiane Prezesowi Rady Ministrów w terminie 14 dni od ich uchwalenia. Odpisy opinii, ocen i wniosków doręcza się zainteresowanym ministrom, kierownikom urzędów centralnych oraz Szefowi Urzędu Rady Ministrów.

4. Rozpatrywanie spraw następuje z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 8. 1. Przewodniczący Rady może zwrócić się do naczelnego lub centralnego organu administracji państwowej, który opracował projekt ustawy albo jej założenia, przeznaczone do rozpatrzenia przez Radę, o przedstawienie dodatkowych informacji i materiałów, jeżeli są one niezbędne do rozpatrzenia sprawy przez Radę.

2. Przewodniczący Rady może organizować konferencje naukowe i zebrania środowiskowe w celu poddania pod dyskusję zagadnień i problemów związanych z rozpatrywanymi przez Radę sprawami.

§ 9. 1. Rada może postanowić o powołaniu stałych lub doraźnych zespołów w celu rozpatrywania określonych rodzajów spraw lub problemów i przygotowywania opinii Rady.

2. W pracach zespołów uczestniczą członkowie Rady oraz zaproszeni przez Przewodniczącego Rady przedstawiciele organów państwowych, a także organizacji społecznych, zawodowych i samorządowych reprezentujących środowiska prawnicze.

3. Przewodniczących zespołów powołuje Rada spośród swoich członków, na wniosek Przewodniczącego Rady.

4. Zespoły opracowują opinie dla Rady. W wypadkach wyjątkowych opinie opracowane przez zespoły i akceptowane przez prezydium Rady mogą być przedstawiane Prezesowi Rady Ministrów.

5. Do pracy zespołów stosuje się odpowiednio przepisy § 6 i 7 ust. 4.

§ 10. Obsługa techniczno-organizacyjna Rady jest sprawowana przez wyodrębniony sekretariat Rady. Pracami sekretariatu Rady kieruje jej Sekretarz.

§ 11. 1. Wydatki Rady są pokrywane z budżetu centralnego, w części dotyczącej Urzędu Rady Ministrów.

2. Szef Urzędu Rady Ministrów określi wysokość wynagrodzenia ryczałtowego dla Przewodniczącego Rady

i jego zastępców, wynagrodzenie dla członków i osób zapraszanych do udziału w pracach Rady za udział w posiedzeniach, diety i zasady zwrotu kosztów przejazdów oraz honoraria za pisemne opracowania na potrzeby Rady.

§ 12. Traca moc ust. 3—8 decyzji nr 93 Prezydium Rządu z dnia 28 lipca 1972 r. w sprawie usprawnienia procesu tworzenia prawa.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

67

UCHWAŁA Nr 50 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad zaopatrzenia materiałowo-technicznego na lata 1984 i 1985.

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) oraz w związku z art. 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i z ust. 13 i 15 rozdziału 3 uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 28 kwietnia 1983 r. o narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1983—1985 (Dz. U. Nr 24, poz. 103) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 10 uchwały nr 142 Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. w sprawie zasad zaopatrzenia ma-

teriałowo-technicznego na lata 1984 i 1985 (Monitor Polski Nr 37, poz. 206) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) produkcję wyrobów przetworzonych przeznaczonych na eksport do krajów, których listę ustala Minister Handlu Zagranicznego”;

2) w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy: „nie wymienioną w ust. 1 pkt 5”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 marca 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

68

UCHWAŁA Nr 53 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

w sprawie podziału miasta Poznania na dzielnice.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) i w związku z art. 110 ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. — Ordynacja wyborcza do rad narodowych (Dz. U. Nr 8, poz. 32) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się podział miasta Poznania na

dzielnice: Stare Miasto, Nowe Miasto, Wilda, Grunwald i Jeżyce, określone w uchwale nr XXIII/131/84 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 23 lutego 1984 r. w sprawie podziału miasta Poznania na dzielnice.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

69

UCHWAŁA Nr 54 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214), w związku z wprowadzeniem dni wolnych od pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 9 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia (Monitor Polski Nr 6, poz. 39) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążli-

wych lub szkodliwych dla zdrowia korzystają w 1984 r. z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1983 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w przedsiębiorstwach zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1984 r. (Dz. U. Nr 73, poz. 326) ze zmianami określonymi w uchwale.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner